

RAZGLAS

Občinska volilna komisija Grosuplje objavlja na podlagi 67. člena Zakona o volitvah v skupščine (Uradni list SRS št. 42/89 in 5/90 ter Uradni list RS št. 10/90 in 45/90) SEZNAM KANDIDATOV ZA NADOMESTNE VOLITVE DELEGATA V ZBOR KRAJEVNIH SKUPNOSTI SKUPŠČINE OBČINE GROSUPLJE na volitvah 12. maja 1991
Volilna enota št. 15
Krajevna skupnost STARO APNO
Voli se 1 kandidat.
Kandidata sta:
1. Slavko **PONIKVAR**, roj. 1. 11. 1926, kmet, Železnica 2.
Predlagatelj: Svet KS Staro apno
2. Anton **VIRANT**, roj. 13. 12. 1955, avtoklepar, Staro apno
6. Predlagatelj: Svet KS Staro apno
V seznam sta vpisana dva kandidata.
OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA GROSUPLJE

Komisija Skupščine občine Grosuplje za odlikovanja na podlagi 17. člena Odloka o priznanjih občine Grosuplje (Ur. list SRS št. 12/85 in 33/89) objavlja

razpis za podelitev

I. NAGRADE LOUISA ADAMIČA

Nagrada Louisa Adamiča se podeljuje za posebne dosežke in uspehe trajnejšega pomena na področju družbenega in gospodarskega razvoja občine Grosuplje.
Nagrada se podeljuje posameznikom, delovnim skupinam in organizacijam, skupnostim in društvom.
Podelijo se lahko največ tri nagrade.

II. NAGRADE JOSIPA JURČIČA

Nagrada Josipa Jurčiča se podeljuje za izredne uspehe na področju kulture, vzgoje in izobraževanja in športa, ki so širšega pomena za razvoj in bogatitev teh področij na območju občine Grosuplje.
Nagrada se podeljuje posameznikom ali skupinam, organizacijam in društvom.
Podelijo se lahko največ tri nagrade.

VLOŽITEV POBUDE

Pobuda za podelitev nagrade iz I. ali II. točke mora biti pisna. Vsebovati mora natančne podatke o kandidatu, časovni opis njegovega dosedanjega dela ter dosežke in uspehe trajnejšega pomena za razvoj in bogatitev področja v občini, za katerega se predlaga.
Pobude sprejema Komisija Skupščine občine Grosuplje za odlikovanja, Kolodvorska c. 4, Grosuplje, do vključno 10. 6. 1991. Pobude z nepopolnimi oz. pmanjkljivimi obrazložitvami komisija ne bo upštevala.
Pobude je treba poslati do vključno 10. junija 1991 na naslov: Skupščina občine Grosuplje – Komisija za odlikovanja, Kolodvorska cesta 4, Grosuplje.

<p>AVTOCESTA VIŠNJA GORA – BIČ</p> <p>V vseh prizadetih krajevni skupnosti je ves maj javno razgrnjena lokacijska dokumentacija za odsek avtoceste med Višnjo Goro in Bičem! Konec meseca bodo tudi javne razprave, na katerih bodo krajan lahko dali svoje pripombe na razgrnjene načrte. Ne prezrite!</p>	<p>Turistično društvo Grosuplje</p> <p>razpisuje 4 mesta jamskih vodnikov po Taborski jami.</p> <p>Delo je honorarno s plačilom po učinku.</p> <p>Prijave sprejema gospod Franc KANDUČ, Velike Lipljene 2, telefon 789-068</p>
--	---

POGOVOR S PREDSEDNIKOM SVETA KS GROSUPLJE

Če hočemo postati mesto, rabimo pamet, ne le denar

Potem ko je krajevno skupnost Grosuplje osem let vodil Vinko Petrič, ga je nasledil Franc Žitnik. Staroselec, čigar rodovi že dolgo živijo v Grosupljem in ki zase pravi, da je kmečkega porekla, je postal predsednik sveta krajevne skupnosti na predlog Slovenske demokratske zveze. Čeprav je v službi v Taboru, kjer je njegova skrb oddelek konsignacij in ima veliko poslovnih stikov z vso Slovenijo, je ponujeno funkcion sprejel, ker pravi, da ga kot Grosupeljčana nekatere neurejene stvari hudo motijo.

»Če bomo odpravili vsaj desetino nepravilnosti, se bo v našem hitro rastočem kraju marsikaj obrnilo na bolje,« je prepričan.

Kaj vas najbolj moti?
»Predvsem Grosupeljčani sami,« reče brez dlake na jeziku. »Zelo si želim, da bi bili – bolj Grosupeljčani. Da bi bolj pripadali kraju, da bi jih kraj bolj zanimal in da bi zlasti novi Grosupeljčani ne spraševali samo, kdaj in kaj bomo dobili, ampak, kaj bomo napravili!«

S tem ste gotovo mislili priseljence. Kako staroselci gledate na priseljence?

»Stari in novi

»Staroselci smo zelo odprti ljudje, če ne bi bilo tako, naš kraj gotovo ne bi tako hitro rasel. Ne mislim, da imamo za to rast in širjenje neke posebne zasluge, velikemu prilivu ljudi od drugod so botrovali zlasti okoliščine. Nismo pa se pred nikomer zapirali. Kot rečeno, smo odprti, pač do neke mere... težko pa res sprejmemo, da novi Grosupeljčani samo sprašujejo, kdaj bomo imeli telefone, kdaj postajo, kdaj dovolj vrtcev, kdaj veleblagovnic... Zlasti ti novi Grosupeljčani predstavljajo dokaj velik intelektualni potencial – s svojim znanjem in tudi vplivom v širšem prostoru bi lahko več storili tudi za svoj novi kraj. Zato si najbolj želim, da bi složno vsi skupaj odpravljali pomanjkljivosti.«

Se je Grosuplje močno spremenilo, odkar je toliko priselkov?

»Grosuplje je imelo pred vojno svojo dušo. Zdaj pa kot staroselec vse bolj opažam, da je naš kraj nekako brezdušen – je velik, hoteli bi kar, da je mesto, a duše nima. Ostali smo brez športa, ki smo ga nekoč imeli, ne poznamo se več med sabo, odtujili smo se celo staroselci. Kraju bi bilo najprej treba vrniti njegovo dušo. Mladina je prepuščena sama sebi, to me boli. Vsak se rodi kot v redu človek, a stari in družba ga pokvarimo, potem se pa jezimo nanj. Tako kot v tisti šali, ko je Janezek v šoli vedno grdo govoril, pa je učiteljica poklicala mamo na razgovor. Ja porka madona, prmejduš, je zaklela mama, nisem ga učila kleti, kje le se je ta hudičev mulc vzel, da tako grdo govori! Tako je to, vidite. Mladina je naše zrcalo, naša gonja za dobrinami, za kariero, naši pritiski na otroke, da morajo biti vedno uspešni, to marsikateroga zlomi. Tudi šola izven golega učnega procesa po mojem kraju in otrokom ne da dovolj. In glasbeno šolo bi bilo tudi lahko bolj čutiti, saj ni majhna postavka v občinskem proračunu.«

Kako parkiramo

Kakšne načrte pa imate v krajevni skupnosti Grosuplje za prihajajoče mesece?

»Za denarjem je tako, da moramo govoriti bolj o željah kot o načrtih. Nekaj se je vendarle že premaknilo. Kraj je bil zane-marjen, od prvega januarja do konca februarja nihče ni izpraznil košev za smeti, še po Kolodvorski cesti ne. Pesek od zimskega posipanja je do avgusta nosilo v kanale, da so še tam nastajali stroški z odmaševanjem. No, to je letos pravčasno urejeno in pospravljeno. Zahvaliti se moram načelniku za prostor Janezu Skarlovniku za hitro posredovanje in tudi Cestnemu podjetju Ljubljana, izpostava Turjak.«

Kaj pa recimo grosupeljska parkirišča?

»Parkirišče za poslovno zgradbo Tabora je grozno. Treba bi ga bilo asfaltirati, to ni kaka huda investicija, pa bi se znebili velike malomarnosti v samem središču kraja. In

nekdanji park pri starem gasilskem domu je prava sramota, gnojišče sredi Grosupljega! Z nekaj prostovoljci, s šolsko akcijo, z malo peska in orodja bi ga lahko očistili in postavili spet dve spodobni klopi, posejali malo trave – tu res ne gre za denar, ampak za malomarnosti ljudi. Vesel pa sem, da smo končno dosegli osvetlitev novega mostu čez Grosupeljskičico.«

Franc Žitnik

Začasne avtobusne postaje

Avtobusna postaja je stara, pa očitno že spet odložena potreba Grosupeljčanov?

»Avtobusna postaja je prava rakasta rana Grosupljega. Stališče krajevne skupnosti je, da je treba urediti vsaj začasno postajo, saj za pravo še dolgo ne bomo imeli denarja, saj je povezana s številnimi rušenji in prestavljanjem cest. Ljudje pa še kar naprej stojijo do kolena v blatu in čakajo avtobuse! Obstoječi prostor bomo asfaltirali, napravili talno signalizacijo in manjše nadstreške. Imamo že tudi ustrezno soglasje železnice. Do jeseni najkasneje to mora biti gotovo.«

Dva tradicionalna sejma

Kraj je precej mrtev, nobenih prireditev ni. Bi se ga dalo kako zbuditi?

»Radi bi obudili dve stari pravici – Markov sejem, ki je bil konec aprila, in Mihelovega v jeseni, ob grosupeljskem tradicionalnem žeganju.«

Občinski zaključni račun

Ob pogledu na zaključni račun občinskega proračuna za lansko leto se sicer lahko razveselimo, saj je bilo prihodkov za 5.446.975,80 dinarja več kot odhodkov, v sredstvih rezervnega sklada prihodkov za 83.733,90 dinarjev več kot odhodkov, za sredstva za zdravstveno varstvo živali 6.424,80 dinarjev več prihodkov kot odhodkov in pri sredstvih solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč za 23.847,20 dinarjev več prihodkov kot odhodkov. Vse to so prenesli v letošnji proračun.

Precej manj pa smo lahko zadovoljni, ko pogledamo, kako je lani poslovalo občinsko gospodarstvo: industrijska proizvodnja je v primeri z letom 1989 upadla kar za 28,3 odstotka, kar je celo huje kot poprečno v Sloveniji (v prvih devetih mesecih lani za 10,9%), pri tem pa so se zaloge povečale za 11,5 odstotka. Lani smo v naši občini v primerjavi z letom poprej izvozili za 2,5 odstotka več, uvozili pa kar za 16,8 odstotka več. Pet podjetij IMP Livar Ivančna Gorica, KOPS Grosuplje, Stolarna Dobropolje, GP Grosuplje in Iskra Stikalni elementi Dobropolje – je pristalo v občutni izgubi, s tem da se je znesek izgube v primerjavi z devetmesečnim stanjem skoraj podvojil. Poprečni čisti osebni dohodki na delavca so se lani v gospodarstvu v primerjavi z 1989 povečali za 381 odstotkov, vendar je raven poprečnih OD na delavca v naši občini še vedno nižja kot v republiki.

Ceste, pločniki...

Tudi kar lepo število cest bi bilo še treba rešiti?

»Zavzemamo se za ureditev križišča Bambič, za pločnike na Zupančičevi in Partizanski cesti. Treba je dokončati drugo vpadnico v Grosuplje z avtoceste, skozi Jerovo vas, urediti Adamičevo, podaljšek ceste Ob Grosupeljski in Cesto na Krko. Dolina Krke, Dobropolje, vikendi okoli Višnje Gore, vse to je zaradi slabih cest odrezano od matičnega Grosupljega. Je potem čudno, če vikendaši in turisti hodijo kupovat drugam, čeprav je dlje?! Pomembnosti ustreznih cestnih povezav se dosti premalo zavedamo.«

In kaj za konec pravite na vse bolj glasne zahteve, naj Grosuplje dobi status mesta?

Kaj Grosuplju manjka do mesta

»Še vse preveč nam manjka do tega. Zlasti nimamo primerljivih javnih objektov. Vsi naši župani niti v najbolj zlatih časih niso bili sposobni zgraditi občinske stavbe, magistrata, saj je stara občina zadržna mlekarna, nova pa bivša banka. Edino, kar so zmogli, je provizorij, v katerem je davčna uprava, ki je le navadna ometana baraka! Lahko zagotovim, da se bomo zavzemali, da Grosuplje dobi srednjo šolo, kar je tudi eden od pogojev, če hočemo postati mesto. Da ne rečem, da se moramo tudi v svojih glavah iz malomeščanov spremeniti v meščane! In se zavediti, da moramo standard, ki ga imamo, tudi plačevati, drugače bo šlo Grosuplje nazaj proti vasi, ne naprej proti mestu!«

BOGI PRETNAR

Delegatska vprašanja – Delegatska

Meje med KS

Delegat Janez Vovk iz Spodnje Slivnice je vprašal, kdo je spremenil mejo med krajevno skupnostjo Sp. Slivnica in krajevno skupnostjo Grosuplje, in kdaj, glede na to, da je območje krajevni skupnosti mogoče spreminjati le z referendumom v obeh krajevni skupnostih.

Odgovor Vinka Petriča, načelnika geodetske uprave:

Meja med obema krajevnima skupnostima ni bila spremenjena, saj se v evidenci teritorialnih enot, ki jo vodi geodetska uprava, krajevni skupnosti Grosuplje in Slivnica sploh ne stikata. Na območju zazidalnega načrta ob čistilni napravi se stikajo krajevne skupnosti Grosuplje (k. o. Grosuplje), Podtabor (k. o. Pono-va vas) in Mlačevo (k. o. Slivnica).

Meja med tremi krajevnimi skupnostmi pa je bila leta 1988 ob parcelaciji obrtne cone ob čistilni napravi le prilagojena v naravi zamejčenim parcelnim mejam.

Območje krajevne skupnosti Sp. Slivnica je bilo določeno s odlokom skupščine občine Grosuplje o potrditvi sklepov zborov volilcev o ustanovitvi krajevni skupnosti in o določitvi njihovih območij (Glasnik št. 23/85), vendar zelo ohlapno, saj njegova 14. točka pove le to, da

območje krajevne skupnosti Sp. Slivnica obsega vas Sp. Slivnica, meja sama pa ni opredeljena.

Meje naselij so pred letom 1980 opredeljevale meje statističnih okolišev, njihov grafični prikaz pa so provizorično prikazovale skice statističnih okolišev, ki so jih risali amaterji, občasno najeti od Zavoda za statistiko. Ker je to povzročalo ob popisih nenehne težave, sta pred popisom prebivalstva leta 1981 dobili statistična in geodetska služba nalogo, da vzpostavita register teritorialnih enot na enotnih načrtih v merilu 1:5000, kjer naj bodo meje statističnih okolišev in drugih teritorialnih enot jasno opredeljene po mejah parcel. Zakonsko podlago za vzpostavitev in vzdrževanje te evidence predstavlja zakon o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Ur. list SRS št. 5/80) in na njegovi podlagi izdano navodilo o evidentiranju območij teritorialnih enot in hišnih števil (Ur. list SRS št. 11/80).

Tako je bila leta 1980 ta evidenca vzpostavljena, meje iz skic statističnih okolišev pa prenešene v načrte merila 1:5000 in usklajene s 24. členom omenjenega navodila, ki določa, naj meje teritorialnih enot tečejo po mejah parcel.

Leta 1988 je bila opravljena parcelacija po zazidalnem načrtu za obrtno cono pri čistilni napra-

vi. Območje zazidalnega načrta je pretežno ležalo v katastrski občini Grosuplje, ki je del krajevne skupnosti Grosuplje, manjša dela pa sta segla v katastrsko občino Pono-va vas (krajevna skupnost Podtabor) in katastrsko občino Slivnica (krajevna skupnost Mlačevo). Meje katastrskih občin, ki so istočasno tudi meje krajevni skupnosti, so tod tekle po parcelnih mejah, ki jih v naravi ni več – po sredini opuščene struge potoka in po mejah parcel, ki so bile v naravi združene v kompleks – in so torej zabrisane. Novo nastale parcelne meje so potekale tako, da so gradbene parcele ležale v dveh pa tudi v vseh treh katastrskih občinah, s tem pa tudi v vseh treh krajevni skupnostih. Ker bi tudi nove zgradbe stale v več katastrskih občinah, kar pa strokovno ni sprejemljivo, so bile meje katastrskih občin, s tem pa tudi meje krajevni skupnosti, usklajene z novimi parcelnimi mejami. Celotni kompleks je bil tudi vključen v ulični sistem Grosupljega.

Seveda pa imajo prebivalci obrtne cone, ko bo naseljena, vselej pravico, da se opredelijo za drugo krajevno skupnost, menimo pa, da to ne bi bilo smiselno, saj je obrtna cona praktično del strnjenegega naselja Grosuplje, medtem ko je precej oddaljena od naselij Sp. Slivnica, Pono-va vas in Veliko in Malo Mlačevo.

Spreminjanje namembnosti vikendov

Marjan Kastelic, delegat SK Polica: Pojavljati so se začeli lastniki vikendov, ki želijo spremembo počitniških objektov v stanovanjskih znotraj okroženih con za vikende. Kot razlog navajajo previsoke davke, od KS pa zahtevajo soglasje za spremembo namembnosti, češ da to soglasje želi občina. Na kakšen način naj obravnavamo take primere?

Odgovor Komiteja za varstvo okolja in urejanja prostora (Slavka Vidic): Glede na veljavna določila zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor je za spremembo namembnosti počitniške hišice v stanovanjske objekte potrebno lokacijsko dovoljenje, ki ga izda upravni organ, pristojen za lokacijske zadeve. Zahteve po spremembi namembnosti počitniških hišic v stanovanjske objekte se v zadnjem času pogosteje pojavljajo, vendar pa je glede na veljavne predpise sprememba namembnosti dovoljena samo v primerih, ko je objekt zgrajen znotraj naselij, ki so po prostorskem planu zazidljiva za stanovanjsko

gradnjo. V drugih primerih pa zahteve zavrnemo. V tem postopku KS ne spada med organe, ki dajejo soglasja k lokacijski dokumentaciji ali k lokacijskemu dovoljenju, razen ko upravljajo krajevne poti ali krajevne vodovode. Takrat sme KS določiti samo tehnične pogoje za pristop na cesto, s katero gospodari, za graditev v varovanem pasu take ceste ali za priključek na vodovod, s katerim KS upravlja.

Pri izdaji lokacijskih dovoljenj za spremembo namembnosti počitniških hišic v stanovanjske objekte torej ne zahtevamo soglasja KS.

Še odgovor Zavoda za urbanistično načrtovanje (Matjaž Špolar): Zavod na območjih vikendov, ki so plansko definirana, ne izdeluje lokacijskih dokumentacij za spremembo vikenda v stanovanjsko hišo, zato so soglasja KS brezpredmetna. Zavod zaprosi KS za soglasje k lokaciji infrastrukture. Sprememba statusa vikenda v stanovanjsko hišo je možna le v primeru, da objekt stoji v zazidljivem območju stanovanjskih gradenj in z naseljem tvori funkcionalno in vizualno celoto, za kar se ponovno izdelata lokacijska dokumentacija in izda ustrezna upravna dovoljenja.